

XII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 4de Februar 1876.)

Med Hensyn til forskellige af de almindelige Betragtninger, som dette Lovforslag giver Anledning til, skal nærværende Udvalgs Flertal (Bajer, Berg, Berntsen, Bøffen, Clausager, Holm, Holstein = Ledreborg og N. Jensen [Standerborg Amts 2den Valgkreds]) for Dieblikket indskrænke sig til at henvise til den Betænkning, som ifjor blev afgiven af Flertallet i det Udvalg, der behandlede de da forelagte Befæstningsforslag.

Medens det i Almindelighed er en vanskelig Opgave for et Udvalg at fremstille positive Forslag angaaende et Emne som det her foreliggende, maa det under de nuværende Forhold erkendes for at være saameget mere betænkeligt, som selve Krigsbestyrelsens Behandling af denne Opgave synes i ikke ringe Grad famlende.

En nærmere Indgaaen paa samtlige herhenhørende Enkeltheder vilde imidlertid føre videre, end man i Dieblikket finder rigtigt eller fornødent, Man skal kun i Korthed erindre om Flertallets tidligere udviklede Standpunkt, der i det Væsentligste kan udtrykkes saaledes: Saalænge ingen Krigsbestyrelse ved de foreslaaede Foranstaltninger kan eller tør garantere os et virkelig fyldestgørende Forsvar for Landet, tør vi ingenlunde tilraade at gaa til saa betydelige Beføstninger, som der allerede nu dels er foreslaaet, dels filllet i Udsigt. Ved Siden heraf maa vi fremdeles bestemt fraraade enhver Foranstaltning, der tilsigter en permanent Befæstning af Kjøbenhavn. Men Flertallet har heller ikke i Nar kunnet føle sig tilfredsstillt ved et blot negativt Standpunkt, og saa meget mere, som de ifjor fremsatte positive Forslag ikke naaede at blive Gjenstand for nogen Forhandling i Landstinget, gjentager man paany disse Forslag, ved hvilke man har den Sandsyn-

lighed for Die, at Landets Forsvar vil kræve Forsvarskræfternes størst mulige Sammenbragning paa og om Sjælland, medens man dog i intet Tilfælde kan gaa ind paa Syllands fuldstændige Blottelse, hvorhos man lægger Vægt paa en stærkere Udvi-ling af Søværnet. Et Hovedpunkt er endelig, at det Beløb af ca. 30 Millioner Kroner, som man i disse Diemed tror at turde bringe i Forslag, tilveiebringes ved Paaligning af en Skat paa Indtægt og Formue.

De Regler, hvorefter en saadan Skat skulde lignedes, maatte blive Gjenstand for en særlig Lov, hvis tilsigtede Indhold dog allerede ifjor i de væsentligste Punkter blev antydet, og hvis nærmere Enkeltheder i det siden forløbne Nar kunde være blevne forberedte og udarbejdede af Regjeringen, naar denne havde taget Sagen i sin Haand. Til Veiledning ved Forhandlingen herom og for at forhindre enhver Mistydning gjentages her, hvad der ifjor udtaltes i Betænkningen angaaende dette Punkt: „Man maa derfor forlange, at der til Dækning af disse ekstraordinære Udgifter tilveiebringes en Skat paa Indtægt og Formue, beregnet paa til det her omhandlede Diemed at skaffe en Skatteindtægt i Statskassen af c. 30 Millioner Kroner i Løbet af 10 Nar. Flertallet har antaget, at et saadant Skattebeløb vilde indkomme, uden at Skatteprocenten behøvede væsentlig at overstige 1 pSt. af Indtægten og $\frac{1}{4}$ pro mille af Formuen, idet man forøvrigt maatte gaa ud fra, at den overveiende Del af Skatten lignedes paa Indtægten, en mindre Del paa Formuen. Smidleritid maatte man dog foreslaa, at de tidligere gjældende Skattelempelser ikke alene noget udvidebdes for Indtægten, men ogsaa efter en lignende Maalestok bragtes til Anvendelse paa de smaa Formuer, idet de mindre Bemidlede i Samfundet